

Xin Nuôi Ta

Chương 76 : Chương 76: Phòng cháy phòng trộm phòng Noãn Noãn

Hôm đó Đại thần chỉ vừa đăng nhập vào Cổ Tam thì đã bị ai đó kéo đi. Tô Tiểu Tục biết. trong ký túc xá của Đại thần có mấy công tử ca đều chơi Thiên Hạ Tam, có điều phần lớn thời gian họ không vùi đầu trong cà phê internet mà đến một nơi vui chơi thần bí nào đấy = =.

Ra khỏi phụ bản Cổ Tam, Tô Tiểu Tục liền truyền tống đến cây trồng giáp bờ Đông Hải, Đại thần đến lúc cô đang tập đá nước trên mặt biển. Đại thần trồng cây tiền cách chỗ cô không xa, gọi cô trên kênh đội ngũ.

<Thủ lĩnh tổ đội> Chích Thiên: vợ ơi, qua đây

<Tổ đội> Vô Pháp Vô Thiên: hử?

<Thủ lĩnh tổ đội> Chích Thiên: (giỡ xiên cười ngây ngô) dựa vào nhau chờ

<Tổ đội> Vô Pháp Vô Thiên: (mồ hôi lạnh)

Tuy vậy, Tô Tiểu Tục vẫn ngoan ngoãn cười mây nhảy lên bờ, khóa nhân vật Thiên Cơ dùng hành động ngồi dựa.

<Thủ lĩnh tổ đội> Chích Thiên: quán cà phê internet quá oi bức, anh ra ngoài hít thở không khí đây

<Tổ đội> Vô Pháp Vô Thiên: ừ, đi bao lâu?

<Thủ lĩnh tổ đội> Chích Thiên: (giỡ xiên cười ngây ngô) về ngay, chờ anh

<Tổ đội> Vô Pháp Vô Thiên: ừ

Gần về khuya giáp bờ Đông Hải rất yên tĩnh, trên kênh Khu vực vẫn náo nhiệt như cũ. Đội Xá Ly đã xong chiến trường lại bắt đầu gọi đoàn đi phụ bản kinh nghiệm bảy mươi lăm, có lẽ thiếu hỏa lực, lại nhớ đến Thủy Pháp Sư Tô Tiểu Tục.

<Bạn tốt> Xá Ly Phong: chị dâu, đi phụ bản kinh nghiệm 75 không?

Tô Tiểu Tục nhìn khung kinh nghiệm lại nhìn Thiên Cơ bên cạnh vẫn không có động tĩnh, gõ lên bàn phím.

<Bạn tốt> Bạn nói với Xá Ly Phong: không

Sóng biển vỗ vào bờ cát, cây tiền đã tự động thu lại, đội Xá Ly xong bảy mươi lăm lại đi xong bảy mươi, Tô Tiểu Tục một mực ngồi chờ một mình bên bờ Đông Hải.

Vũ khí đời bốn của Đại thần đã sớm tẩy xong, mấy ngày thăng cấp Tô Tiểu Tục đều mở nick con dất Đại thần vào động hồ ly giúp hấn kiếm da dê. Khi ra trang sức chiến trường bảy mươi lăm, đêm nào cô cũng quên mình ở bên quân tử, không ngừng không nghỉ đi theo Đại thần quét Tuyết Trúc Ba Thục.

Cô mở trang bị hấn ra, thuộc tính mỗi món cô đều rất quen thuộc. Nhớ cái ngày vừa mới kết hôn, Đại thần đổi chữ ký vũ khí thành “Túc Túc, anh vĩnh viễn là con cá mà em câu được”. Lúc đó hấn nói, chỉ cần hấn vẫn ở đây, trên mỗi món vũ khí đều sẽ có tên cô.

Về sau thăng lên đời bốn, Đại thần quay lại Thủy Bạc nhận nhiệm vụ tuyển thành viên, chữ ký được Tô Tiểu Tục ngấm đổi thành “Thủy Bạc tuyển thành viên, tôi yêu các bạn”.

Càng về sau, Tô Tiểu Tục đã mệt mỏi, nick Đại thần vẫn không có động tĩnh. Cô mở “Nhân Yêu” ra xem, xem đến đoạn Vịt Chết và Tiên Ca không ai lên tiếng treo máy ở giáp bờ Đông Hải một tiếng liền cười, cô đã đợi hấn ở giáp bờ Đông Hải bốn tiếng liền, không hề rời khỏi một bước, chỉ nhìn nhân vật của hấn.

Tiên Ca nói, xem hai nhân vật ấy thật ân ái.

Cô nghĩ, cứ xem mãi thế, hai nhân vật này liệu có phải cũng rất ân ái không...

Em đang đợi anh, còn anh, không hề hay biết.

Cuối cùng đến hai giờ sáng Đại thần mới về, Tô Tiểu Tục tựa vào nhân vật của hắn không hé môi, Đại thần gọi cô trong kênh đội ngũ không thấy trả lời, chộp cái đã biến mất trước mắt cô.

Tô Tiểu Tục mở khung bạn tốt mở xem tin tức của hắn, điểm dừng chân là ở Trung Nguyên, không phải chiến trường thì là Lưu Quang. Nghĩ một lúc, cô vẫn gửi lên một câu, “Chúc ngủ ngon.”

<Thủ lĩnh tổ đội> Chích Thiên: (trợn mắt) em còn chưa ngủ

<Tổ đội> Vô Pháp Vô Thiên: ừ

<Thủ lĩnh tổ đội> Chích Thiên: (mồ hôi lạnh) đợi anh lâu vậy hả

Tô Tiểu Tục cười.

<Tổ đội> Vô Pháp Vô Thiên: ừ...

<Thủ lĩnh tổ đội> Chích Thiên: mau đi ngủ đi, vợ ngủ ngon nhé

<Tổ đội> Vô Pháp Vô Thiên: mai có lên lớp không?

<Thủ lĩnh tổ đội> Chích Thiên: (mồ hôi lạnh)

<Thủ lĩnh tổ đội> Chích Thiên: ngủ ngon ngủ ngon ngủ ngon

= =

Chỉ một câu nói cô đã hiểu, mai nhất định hắn có tiết sớm, mà đêm nay hắn lại muốn thâu đêm...

Thoát nick Vân Lộc, Tô Tiểu Tục tắm xong đi ngủ, điện thoại vẫn mở, có điều tối nay Đại thần không gửi tin nhắn chúc ngủ ngon đến, sáng ra cũng không gọi quấy rầy.

Vì vậy, an tâm ngủ một mạch đến mười hai giờ trưa = =.

Đang làm bữa trưa thì chuông điện thoại reo, Tô Tiểu Tục sợ Đại thần

gọi, vội vàng tắt bếp rửa tay chạy về phòng ngủ lấy điện thoại. Không ngờ lại là một dãy số lạ, cô cầm lên lễ độ lên tiếng, “Xin chào?”

“Chào chị? Xin hỏi chị có phải chị Tô Túc không ạ?”

“Ừ, tôi là Tô Túc, cô là?”

“Em chào chị, em là Lý Di Noãn, không biết chiều nay chị có rảnh không, em muốn đến thăm chị ^_^. ”

Lý Di Noãn chính là Noãn Noãn, Tô Tiểu Tục không biết cô ta biết số điện thoại của cô từ đâu, cũng không biết lần này cô ta “đến thăm” là vì điều gì, hình ảnh lần trước ở nhà Đại thần còn chưa đến nỗi xấu, giờ không có lý do nào để từ chối, đành gật đầu nói, “Ừ, được, không thành vấn đề, khi nào cô đến?”

Noãn Noãn chọn thời gian rất đẹp, ba giờ chiều là thời điểm ánh nắng ấm áp nhất. Tô Tiểu Tục kéo rèm phòng khách ra, nắng liền trải dài, cả căn phòng bừng sáng lên khiến lòng người vui sướng.

Khi đến Noãn Noãn còn cầm theo bánh ngọt, Tô Tiểu Tục pha cà phê cho cả hai, mùi hương từ bánh kết hợp với ánh nắng sau giờ trưa, thật sự là khung cảnh rất thích hợp để gặp mặt nói chuyện.

Cô ta vuốt tóc, khi cười lộ ra hai cái răng khểnh, Tô Tiểu Tục nếm thử bánh ngọt, nghe Noãn Noãn khen ngợi cách bài trí trong phòng khách xong, hai người liền vào chủ đề chính.

“Hôm nay em tìm chị Tô là muốn nói chuyện về Tề Thụy.”

Đây là lần đầu tiên Tô Tiểu Tục nghe Noãn Noãn trực tiếp gọi tên Đại thần, bởi vì nhũ danh Đại thần gọi là Thiên Thiên, trước đó cô ta luôn gọi Đại thần là anh tiểu Thiên. Tô Tiểu Tục vừa nghe Noãn Noãn nói vừa quan sát sắc mặt cô ta - tự tin, cấp tiến còn mang theo sự hung hăng có sẵn của tuổi trẻ, cô thừa nhận, nếu tử mĩ nghe những gì Noãn Noãn nói, có lẽ còn chưa đợi Noãn Noãn nói xong cô đã vút mũ vũ khí áo giáp đi rồi = =.

Chủ đề không biết được khơi ra từ lúc nào, Noãn Noãn bung cốc cà phê

lên thối khể, nở nụ cười giả dối nhìn Tô Tiểu Tục, “Chị Tô chắc không biết, người đàn ông đầu tiên của em chính là anh ấy, khi đó anh ấy mới 16 tuổi, bọn em ở trong phòng học...”

Tô Tiểu Tục đứng bật dậy, cười với Noãn Noãn, “Xin lỗi, có cần thêm cà phê không.”

...

Mãi về sau, khi nhân vật của Đại thần treo ở Tầng Bảo Các, Tô Tiểu Tục còn đang đợi trong Thủy Bạc Lương Sơn, Xá Ly từng chat riêng với cô một lần.

Đại khái là hỏi hai người đều rất quan tâm đến đối phương, vì sao lại cãi nhau đến tình cảnh này.

Tô Tiểu Tục ngay lúc ấy thâm nghĩ, rất nhiều chuyện, chỉ có tình cảm thôi là chưa đủ.

Giống như cô được xem một bài thảo luận trên diễn đàn, cái gọi là thật lòng không phải nói bạn yêu người đó thế nào, mà là bạn có nghĩ đến việc sẽ đi tiếp cùng người đó hay không. Cái gì là sinh hoạt? Củi gạo dầu muối tương giấm trà, môn có đăng không, hộ có đối không, tam quan có hợp [1] nhau không, mẹ anh ta có thích tôi không, bố tôi có vui vẻ yêu thích hẳn không.

[1] Tam quan: gồm thế giới quan, nhân sinh quan, giá trị quan.

Chênh lệch giữa cô và Đại thần không chỉ là tuổi tác, cũng không chỉ là gia đình, có lẽ ngay từ khi bắt đầu mối tình này nó đã hờ hững rồi, cho nên đến lúc cần kết thúc, liền quyết định kết thúc một cách qua quýt.

Ngữ Tiểu Yên Nhiên từng cười nói riêng với cô vì sao Chích Thiên lại chọn cô, bởi vì cô là người duy nhất khi hấn phát lên kênh Thế giới, nói chuyện riêng rằng muốn cùng hấn kiếm trang bị. Hấn cũng không để bụng chuyện bỏ tiền vào trò chơi, người hư vinh như cô vừa khéo hợp với mong muốn lúc đó của hấn.

Lúc ấy Tô Tiểu Tục chỉ coi là gió thoảng bên tai, về sau ngẫm lại nó

cũng có đạo lý.

Cái gọi là kết thúc hoàn mỹ của tiểu Bạch và Đại thần may ra tồn tại trong tiểu thuyết. Không hiểu sao, cô nhớ đến cái hôn kết hôn của Xá Ly, hai người họ đứng trên cầu hỉ thước. Trong tai nghe là tiếng âm nhạc vui vẻ, Đại thần đột nhiên hỏi cô:

Vợ ơi, nếu trước kia không có lần 55 đó, chiến trường kia, có thể sẽ không giống như vậy.

Cô không biết, khi ấy trong đầu cô chỉ nghĩ nếu không gặp Đại thần, Đại Hoang của cô liệu có nuôi tiếc? Giả thiết như thế xuất hiện khiến trong thâm tâm cô trở nên luống cuống. Trong nhật ký ngày đó cô viết, cô chỉ hối hận, vì sao không gặp hắn sớm hơn, hoặc là, thời gian lúc ấy vừa vắn?

Không có ai đúng hoặc ai sai, cũng không phải thời điểm sai lầm gặp sai người, hai người từ khi bắt đầu đến khi kết thúc, chỉ bởi vì một câu - không hợp nhau.

LINK Truyện:

Xin Nuôi Ta

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/xin-nuoi-ta-3105539.html>

LINK Chương này:

Chương 76: Phòng cháy phòng trộm phòng Noãn Noãn

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/xin-nuoi-ta-3105539/chuong-76.html>